

Гърци сж хитри сичко познавѣтъ
Сърца челешки съ хитрость владѣтъ !
Българи прости страхъ ги е отъ мене,
И отъ моитѣ страшны анатемы;
Клетва е силна, сичко събаря;
Воля, упрямство, инатъ надвива
Нека да повнѣтъ грѣцки владыка
Кого ще мжчѣтъ черни дяволы
Кого ще теглѣтъ съ дълги тѣ куки. . . .
Пѣкълъ е темень, огнь разгаря. . . .
Смола възвира, грѣшници чака. . .

(Бърка въ жеба си).

Ключа го имамъ той е у мене...
Малко рѣждясалъ, но нѣма нищо!
Той си отъслужи — вечи нетрѣба,
Свобода скоро ще да сполучи
Какво ми варди? . . . ветхѣсвятинѣ
Ветхи парцалы книги завѣтны? . . .
Да е желтицы нещѣхъ да киснѣтъ
Въ таѣ престарѣ завѣтнѣ стѣнѣ!
И знамъ ли колко скрѣты богатства
Въ тыѣ дебелы зидове има!
Но азъ безъ друго ще ги отворѣмъ...

(Мысли).

Кой знае! можи да има
По добро нѣщо.
Моя-та гладность иска да види!
За нѣкой стары ветхи одежды
Царскѣ коронѣ со свѣтлы алмазы . . .
Това ми трѣба и ми е доста!

(Изважда ключа).

Ей-го и ключа който съхрани
Стары предачя народны обряды
И церковны книги старобългарски.

(Отворѣ долая).

Се книги! Една минута и сичко въ рѣцѣ ми,
Сичко заграбихъ и го потѣпгахъ